

Översyn av energiskattedirektivet

Finansdepartementet

2011-05-18

Dokumentbeteckning

KOM(2011) 168

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Smartare energibeskattnings för EU; förslag på ändring av energiskattedirektivet.

KOM(2011) 169

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet.

Sammanfattning

EU har satt upp ambitiösa klimat- och energipolitiska mål. För att uppfylla dem behöver vi väl fungerande, samordnade och effektiva verktyg. EU har i dag ett föråldrat energiskattedirektiv, som inte är samordnat med andra mer nyligen antagna EU-åtgärder på klimat- och energiområdet. Om energiskattedirektivet inte ändras blir det svårare och medför högre kostnader för EU att nå de uppsatta målen. Omdaning av ekonomin i koldioxidsnål riktning skulle ta längre tid. De snedvridningar av konkurrensen som nuvarande direktiv medför skulle också komma att kvarstå. Regeringen välkomnar av främst dessa skäl kommissionens förslag och avser att verka för att direktivet antas så snart som möjligt.

Förslaget bygger på principen om en uppdelning av den beskattning som omfattas av energiskattedirektivet i energiskatt (efter bränslets energiinnehåll) och koldioxidskatt. För sektorer utanför EU ETS har koldioxidskatten en nyckelroll. Detta är principer som regeringen och riksdagen redan har utgått från i sitt nationella arbete med att utveckla de ekonomiska styrmedlen för att nå de energi- och klimatpolitiska målen på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt och med hänsyn till medborgarnas förutsättningar.

Det är angeläget att förändringar av beskattningen sker varsamt och stegvis. Härigenom säkerställs att övergångseffekterna blir rimliga för berörda hushåll och företag. Regeringen välkomnar därför att vissa övergångsbestämmelser föreslagits. Dessa får dock inte äventyra möjligheterna att nå de klimat- och energipolitiska målen.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Flera centrala aspekter av energibeskattnings på unionsnivå är redan föremål för reglering i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad. Detta har skett genom rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, det s.k. energiskattedirektivet. Energiskattedirektivet är dock föråldrat och behöver ändras så att det i högre grad stämmer överens med EU:s energi- och klimatpolitiska mål och underlättar för medlemsstaterna att nå dessa mål.

Förslaget till översyn av energiskattedirektivet har utarbetats av kommissionen med stöd av ett stort antal externa bidrag. Dessa bidrag har inkommit i form av återkoppling under offentliga samråd, som inleddes genom grönboken om marknadsbaserade styrmedel för miljöpolitiken och närallgande politikområden, KOM (2007) 140 av den 28 mars 2007. I grönboken anges bl.a. de områden inom vilka det är lämpligt med ändringar av energiskattedirektivet och särskilt behandlas frågan om inte energiskattedirektivet borde struktureras om för att bättre återspegla det faktum att energibeskattnings tjänar inte bara ett mål, utan flera (intäktsgenerering och energieffektivisering å ena sidan och miljöaspekter å andra sidan).

Europeiska rådet begärde vid sitt möte i mars 2008 att direktivet skulle ses över för att i högre grad stämma överens med EU:s energi- och klimatpolitiska mål.

Kommissionen har den 13 april 2011 lagt fram förslag till ändringar av energiskattedirektivet samt ett meddelande där behovet, av att göra energibeskattnings smartare genom dessa ändringar, utvecklas.

1.2 Förslagets innehåll

1.2.1 Övergripande syfte med förslaget

Dagens energiskattedirektiv är inte hållbart och ger felaktiga incitament, eftersom dess minimiskattenivåer baseras på volym och inte bränslenas energiinnehåll. Detta leder till en ineffektiv energianvändning och snedvridningar på den inre marknaden. Minimiskattenivåerna går också emot

Ur miljöpolitisk synvinkel leder en bristande samordning mellan energiskattedirektivet och EU:s system för handel med utsläppsrätter, förkortat EU ETS, till antingen dubbla bördor eller omvänt till en möjlighet för vissa sektorer att smita undan ansvar för utsläpp. Det finns en risk att sektorer utanför EU ETS inte i tillräcklig grad bidrar till att nå EU:s klimat- och energipolitiska mål till 2020. En beskattning av utsläpp inom den handlande sektorn innebär att handelssystemets effektivitet försämras, eftersom dyra åtgärder kommer att tränga undan mindre kostsamma. Det nuvarande energiskattedirektivets behandling av biobränslen gör också att man inte kan utnyttja dessa bränslens positiva miljöpotential fullt ut.

Ur ett inre marknadsperspektiv finns risk att medlemsstaterna f.n. inte beskattar koldioxidutsläpp p.g.a. risk att missgynna nationell industri eller risk för skattebortfall genom att konsumenter lockas att köpa bränsle i medlemsstater med lägre beskattning. Medlemsstaterna har också börjat använda olika typer av miljöbeskattning, vilket utan ett unionsrättsligt ramverk innebär risk för snedvridningar och dubbelbeskattning på den inre marknaden.

Förslaget har följande huvudsyften:

1. Säkerställa en enhetlig behandling av energikällor i energiskattedirektivet för att ge energiförbrukarna ett jämligt spelfält oberoende av energikälla.
2. Ge en anpassad ram för beskattningen av förnybara energikällor.
3. Ge en ram för tillämpningen av koldioxidskatt som komplement till den prissignal på koldioxid som skapats genom EU ETS, utan att det uppstår överlappningar mellan de två instrumenten.

De nya reglerna föreslås vara genomförda i medlemsstaterna senast den 31 december 2012, dock med vissa längre övergångsbestämmelser som i huvudsak redovisas nedan.

I meddelandet redogör kommissionen mer ingående för behovet av att åtgärda energi- och miljöskatterna, särskilt i beaktande av de mål som anges i Europa 2020-strategin. Förslaget till ändrat energiskattedirektiv utgör också ett av de tolv insatsområden med prioriterade åtgärder som kommissionen anger i det samtidigt presenterade meddelandet om inre marknadsakten, KOM (2011) 206 slutlig. Meddelande från kommission till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden ”Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt”.

En uttrycklig åtskillnad införs mellan skatt kopplad till koldioxidutsläpp (koldioxidskatt) och skatt baserad på produkternas energiinnehåll (energiskatt)

Medlemsstaterna blir skyldiga att ta ut dels koldioxidskatt, dels energiskatt. Minimiskattenivåer läggs fast för koldioxidskatten respektive för energiskatten. Följande miniminivåer föreslås:

1. Koldioxidskatt: 20 euro per ton koldioxid.
2. Energiskatt för uppvärmningsbränslen samt motorbränslen för vissa ändamål (motorredskap, stationära motorer m.m.): 0,15 euro/GJ.
3. Energiskatt för övriga motorbränslen: 9,6 euro per GJ (successiv anpassning under perioden 2013 – 2018 för energiskatten på diesel, gasol och naturgas).
4. Energiskatt på el: 0,15 euro/GJ.

Regler läggs fast för att säkerställa att minimiskattenivåerna återspeglar koldioxidutsläppen och de effektiva energivärdena på ett enhetligt sätt för de olika energikällorna.

För att ta hänsyn till utformningen av EU:s åtaganden om utsläppsminskningar till 2020 och principen om solidaritet mellan medlemsstaterna ges Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien övergångsperioder för ett gradvis införande av koldioxidskatten för uppvärmningsbränslen.

Beskattningen av bränslen som utgörs av biomassa (biobränslen)

Fasta uppvärmningsbränslen ligger alltså utanför direktivets tillämpningsområde.

För biodrivmedel och de flytande och gasformiga uppvärmningsbränslen som omfattas av direktivet innebär de nya reglerna att en energiskatt, baserad på 9,6 euro/GJ, men ingen koldioxidskatt ska tas ut. Följs dessa regler innebär de inget element av statsstöd.

Möjligheten att tillämpa energiskattelättnader för biodrivmedel behålls fram till och med den 31 december 2023 (under förutsättning att statsstödsreglerna uppfylls).

Samordning av uttaget av koldioxidskatt med EU ETS

Ett obligatoriskt undantag från koldioxidskatt införs för bränslen som förbrukas i anläggningar som omfattas av EU ETS.

En enhetlig prissignal på koldioxid utanför EU ETS

Koldioxidskatten i sektorer utanför EU ETS ska tas ut för bränslen som såväl används som motorbränsle eller uppvärmningsbränsle som för viss användning av s.k. råvarubränslen. Beskattningsregler för råvarubränslen ska utvecklas.

förbrukningen sker i inläggningar som i princip omfattas av direktiv 2003/87/EG, det s.k. EU ETS direktivet, oavsett om tröskelvärdena i bilaga I till detta direktiv är uppfyllda. Möjligheten till energiskattebefrielse för råvarubränslen behålls.

Möjligheterna till skattebefrielse för olika ändamål med stöd av artikel 15 i direktivet begränsas till stor del till att avse energiskatten. Medlemsstaterna har dock även i fortsättningen full flexibilitet, såväl avseende energiskatten som koldioxidskatten, att skattebefria uppvärmningsbränslen som används av hushåll och välgörenhetsorganisationer. Vidare behålls möjligheten till befrielse från såväl energiskatt som koldioxidskatt för koksugngas och liknande restgaser från främst stålindustrin. Möjligheten till skattelättnader för gasol och naturgas som drivmedel behålls till och med den 31 december 2023.

Indexering av minimiskattenivåerna m.m.

I syfte att realvärdesäkra minimiskattenivåerna ska en automatisk indexering, baserat på ändringar i konsumentprisindex, ske av miniminivåerna för energiskatten. Indexeringen sker per treårsperiod fr.o.m. den 1 juli 2016. Kommissionen åläggs att följa utvecklingen av marknadspriset för utsläppsätter och om nödvändigt, lägga fram förslag till anpassning av miniminivån för koldioxidskatten för att undvika en alltför stor skillnad mellan denna och marknadspriset på utsläppsätter.

Förhållandet mellan nationella energiskattenivåer på olika bränslen

När medlemsstaterna fastställer sina nationella skattenivåer, är de skyldiga att tillämpa det förhållande som gäller mellan direktivets minimiskattenivåer för de olika bränslena. För drivmedel föreslår kommissionen en övergångsperiod fram till 2023, med beaktande av de betydande skillnader som förekommer i skattesatser på olika motorbränslen i flera medlemsstater.

Bränslen som används för att framställa el samt skattefrihet för landström

Undantaget från beskattning av bränslen som används för elproduktion begränsas till att endast gälla energiskatten, dvs. vid elproduktion som sker utanför EU ETS ska koldioxidskatt tas ut på de insatta bränslena. Fram till och med den 31 december 2020 ska medlemsstaterna skattebefria el som levereras till fartyg när det ligger i hamn (s.k. landström).

Koldioxidskattelättnad för sektorer utsatta för koldioxidläckage, m.m.

Fram till och med den 31 december 2020 ska ett avdrag medges från koldioxidskatten på bränslen som används i anläggningar som hör till sektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage. Regler för beräkning av skatteavdragets storlek framgår av direktivförslaget och grundar sig på historisk bränsleförbrukning i anläggningen under en referensperiod satt i relation till ett koldioxideffektivt referensvärde.

Med hänsyn till den nya regeln begränsas de nuvarande möjligheterna i direktivet, att dels differentiera beskattningen av uppvärmningsbränslen

mellan yrkesmässig och icke yrkesmässig verksamhet, dels tillämpa särskild skattenedsättning för energiintensiva företag, till att endast gälla energiskatten.

Kommissionen avser att återkomma med en analys avseende risken för koldioxidläckage för jordbrukssektorn. I förslaget ges ingen generell möjlighet till koldioxidskattbefrielse för jordbrukssektorn. Möjligheten till energiskattelättnader för jordbruksföretag behålls, dock under förutsättning att de kopplas till energieffektiviserande åtgärder.

Möjligheterna att ge skattelättnader för uppvärmningsbränslen och el till företag i utbyte mot att energieffektiviserande åtgärder begränsas till att endast medges över minimiskattenivåerna. Energiskattelättnader får då medges till dels energiintensiva företag, dels alla företag om de ingått avtal som leder till bättre energieffektivitet. Koldioxidskattelättnader får medges över miniminivån till företag som antingen ingår avtal eller ingår i nationella handelssystem, som leder till mål för minskade koldioxidutsläpp.

Diverse övriga bestämmelser

En uppdatering av vissa av direktivets övriga regler görs i syfte att anpassa dem till den utveckling som skett på olika områden. Detta rör sig främst om:

1. Uppdatering av förteckningen över energiprodukter till att inkludera vissa biobränslen samt av omfattningen av produkter som omfattas av särskilda förfaranderegler enligt direktiv 2003/96/EG, i syfte att underlätta handeln med dessa bränslen, samtidigt som risken för skattefusk beaktas.
2. Hänvisning till en nu gällande version av den kombinerade nomenklaturen (KN-nr) som används för att identifiera olika bränslen i direktivet samt ge kommissionen en möjlighet att uppdatera dessa hänvisningar, utan att produkter läggs till eller tas bort från reglerna i direktivet.
3. Bevilja Spanien och Frankrike möjligheter att införa högre energiskattenivåer för bränsleförbrukning i vissa delar av deras territorium som ett led i pågående decentraliseringsarbete.
4. Anpassning av definitionen av begreppet standardtank till det faktum att det inte alltid är tillverkaren som monterar bränsletankar på fordon för yrkestrafik.

Vidare åläggs kommissionen att senast vid utgången av 2015 och därefter vart femte år överlämna till rådet en rapport om tillämpningen av direktivet och där det är lämpligt förslag till ändringar. Särskilt anges att kommissionen bör analysera miniminivån för koldioxidskatten samt skattefriheten för yrkesmässig luft- och sjötransport.

Riksdagen har under hösten 2009, utifrån en logisk och konsistent analys av relationen mellan mål och medel på klimat- och energiområdet, beslutat om en rad skatteåtgärder för att Sverige ska kunna nå uppsatta mål (se prop. 2009/10:41). De nya reglerna träder i kraft successivt 2010, 2011, 2013 och 2015. Åtgärderna bygger på principer som regeringen har utgått från i sitt arbete med att utveckla de ekonomiska styrmedlen för att nå de energi- och klimatpolitiska målen på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt och med hänsyn till medborgarnas förutsättningar. De svenska energiskattereglerna finns i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Det förslag som kommissionen nu har lagt fram bygger på principen om en uppdelning av den beskattning som omfattas av energiskattedirektivet i energiskatt (efter bränslets energiinnehåll) och koldioxidskatt. För sektorer utanför EU ETS har koldioxidskatten en nyckelroll. Dessa principer ligger till grund för den nuvarande utformningen av den svenska energibeskattningen.

De generella svenska skattesatserna ligger för samtliga fossila bränslen som används som motorbränsle respektive uppvärmningsbränsle samt för el över de föreslagna miniminivåerna för koldioxidskatt respektive energiskatt. Som exempel kan nämnas den totala minimiskatten (koldioxidskatt och energiskatt, omräknat till SEK) enligt förslaget för vissa bränslen (dagens sammanlagda svenska koldioxidskatt och energiskatt anges inom parantes). Bensin 3,31 kr per liter (5,63 kr per liter), diesel 3,24 kr per liter (4,86 kr per liter) samt eldningsolja för uppvärmning 576 kr per 1 000 liter (3 910 kr per 1000 liter). Det nuvarande svenska systemet med differentiering av energiskatten på bensin respektive diesel utifrån miljöklasser kan behållas.

Enligt förslaget ska medlemsstaterna vid fastställandet av sina nationella energiskattesatser på drivmedel respektive uppvärmningsbränslen följa den relation som enligt minimiskattenivåerna gäller mellan bränslena utifrån dess energiinnehåll. I Sverige har detta redan fullt ut genomförts för uppvärmningsbränslenas del och en tillnärmning av energiskattesatsen på diesel mot bensin har påbörjats genom åtgärderna som beslutats utifrån prop. 2009/10:41. Tillnärmningen för drivmedlens del ska enligt direktivförslaget vara fullt ut genomförd 2023.

Den svenska energiskattelagstiftningen innehåller regler för att minska risken för koldioxidläckage. Regler som syftar till detta finns också i direktivförslaget. Utsläpp av koldioxid från anläggningar inom EU ETS regleras på EU-nivå och bör därför i princip inte vara föremål för tillkommande nationella ekonomiska styrmedel avseende koldioxidutsläpp. Denna princip har varit vägledande för skattereglernas utformning i Sverige och direktivförslagets regler kan ligga till grund för en fortsatt nationell utveckling i den riktningen.

En förutsättning för att skapa långsiktiga hållbara regler för beskattningen av biobränslen är att direktivet ändras i den riktning som kommissionen

föreslagit. Om så inte sker kommer det i framtiden att alltför krävas statsstödsprövningar för att skapa en logisk beskattning av energi som grundar sig på bränslenas innehåll av energi och fossilt kol. Stöd får vidare endast ges under en övergångstid, som enligt nuvarande energiskattedirektiv bedöms upphöra i och med utgången av 2020.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Effekterna på statsbudgeten beror på hur och i så fall när – inom tillämpliga övergångsbestämmelser – som Sverige väljer att utnyttja de olika möjligheter till utformning av de nationella skattereglerna som ges av direktivförslaget. Det är viktigt att ökade intäkter från klimatskatter och avgifter inte leder till ett totalt högre skattetryck.

Kommissionen har genomfört en omfattande konsekvensanalys av hur energibeskattningen på bästa sätt kan utformas för att bidra till att uppfylla de olika klimat- och energipolitiska målen, se *SEC(2011) 409 final Vol. 1 and Vol. 2 Commission Staff Working Paper Impact Assessment, Accompanying document to the Proposal for a Council Directive amending Directive 2003/96/EC restructuring the Community framework for the taxation of energy products and electricity samt SEC (2011) 410 final Summary of the Impact Assessment* (ännu endast tillgängliga i engelsk språkversion).

Konsekvensanalysen visar att målen kan nås utan ekonomiska kostnader och att de ändrade reglerna potentiellt kan ge ekonomiska fördelar, särskilt om extra skatteintäkter till följd av förslaget används för att sänka skatten på arbete. Under alla omständigheter bidrar förslaget till Europa 2020-målen och skapar dessutom, beroende på medlemsstaternas nuvarande skatteutformning, påtagliga ekonomiska fördelar. Det framgår också av analysen att förslaget inte skapar en otillbörlig börda för företagen och inte heller leder till konkurrensnackdelar på sektorsnivå. Istället skapas lika villkor för europeiska företag. Dessutom minskar en gemensam översyn av energiskattereglerna risken för negativa fördelningsmässiga effekter.

Kommissionen konstaterar dock att de mer exakta följderna av förslaget till stor del kommer att bero på tidigare skattenivåer i medlemsstaterna och de val som staterna gör i enlighet med subsidiaritetsprincipen, framförallt i fråga om balansen mellan energiskatt och koldioxidskatt och vilka skattesatser som används. Följderna beror också på i vilken utsträckning medlemsstaterna använder sig av övergångsperioderna och olika skattedifferentieringsmöjligheter i direktivet.

Förslaget bedöms leda till en betydande minskning av koldioxidutsläppen. Denna bedöms kunna uppgå till 2 % av de totala EU-utsläppen eller ca 4 % av utsläppen utanför EU ETS. I absoluta tal anger kommissionen att detta

motsvarar 92 miljoner ton koldioxid och står för mer än en tredjedel av (ca 37 %) den minskning av växthusgaser som är nödvändig utanför EU ETS.

2010/11:FPM113

Kommissionens slutsats är att förslaget leder till att dagens energiskattesystem i medlemsstaterna omstruktureras så att det blir effektivare och enhetligare. Detta förbättrar den inre marknadens funktion och skapar rättvisa villkor för företag som kommer att behandlas lika oavsett om de förbrukar olja, naturgas, kol eller biomassa. Viktigast är dock att det kommer att ge mycket goda miljömässiga styreffekter och därigenom bidra till att målen i Europa 2020-strategin uppnås. På lång sikt hjälper det nya EU-ramverket medlemsstaterna att genomföra en mer ambitiös politik på hemmaplan, vilket kommer att krävas för att dels uppnå miljömålen, dels för att uppfylla ekonomiska behov.

Sverige har, efter många års användning av både energiskatt – och under de senaste 20 åren i tilltagande omfattning koldioxidskatt – som ekonomiska styrmedel, goda erfarenheter av dessa styrmedel. Dessa skatter har verkat som kraftfulla ekonomiska styrmedel för att minska energiförbrukningen och bidra till en ökad övergång till icke fossila bränslen. Beräkningar visar att de svenska utsläppen av koldioxidekvivalenter minskat med 9 % under perioden 1990-2007. Samtidigt har tillväxten varit +48 %. Regeringen anser att det alltså går att kombinera utsläppsminskningar med ekonomisk tillväxt. Detta är också en konsekvens som kommissionen drar i sin analys av direktivförslaget, som bygger på samma grundläggande principer som den svenska energibeskattningen, även om den föreslagna miniminivån för koldioxidskatten endast uppgår till ca en sjättedel av den nuvarande svenska nivån för denna skatt.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

EU har satt upp ambitiösa klimat- och energipolitiska mål. För att uppfylla dem behöver vi väl fungerande och samordnade verktyg. Det är viktigt att EU-lagstiftningen ger oss sådana verktyg för att säkerställa att vår ekonomi kommer att omformas i en koldioxidsnål riktning. Det är vår uppgift att underlätta övergången genom att en lämplig utformning av EU-lagstiftningen.

EU har i dag ett föråldrat energiskattedirektiv, som inte är samordnat med andra mer nyligen antagna EU-åtgärder på klimat- och energiområdet. Om energiskattedirektivet inte ändras blir det svårare och medför högre kostnader för EU att nå de uppsatta målen. Omdaning av ekonomin i koldioxidsnål riktning skulle ta längre tid. De snedvridningar av konkurrensen som nuvarande direktiv medför skulle också komma att kvarstå. Regeringen välkomnar av främst dessa skäl kommissionens förslag och avser att verka för att direktivet antas så snart som möjligt.

Förslaget bygger på principen om en uppdelning av den beskattning som omfattas av energiskattedirektivet i energiskatt (efter bränslets energiinnehåll) och koldioxidskatt. För sektorer utanför EU ETS har koldioxidskatten en nyckelroll. Detta är principer som regeringen och riksdagen redan har utgått från i sitt nationella arbete med att utveckla de ekonomiska styrmedlen för att nå de energi- och klimatpolitiska målen på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt och med hänsyn till medborgarnas förutsättningar.

Det är angeläget att förändringar av beskattningen sker varsamt och stegvis. Härigenom säkerställs att övergångseffekterna blir rimliga för berörda hushåll och företag. Regeringen välkomnar därför att vissa övergångsbestämmelser föreslagits. Dessa får dock inte äventyra möjligheterna att nå de klimat- och energipolitiska målen.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Övriga medlemsstaters inställning till själva direktivförslaget är ännu inte kända. Diskussioner om behovet av att ändra direktivet har dock under de senaste åren förts i olika EU fora. Sverige, med stöd av främst Danmark, Finland och Nederländerna samt under senare år bl.a. Frankrike, har då kraftfullt verkat för att direktivet bör ändras. Främst Förenade konungariket har ansett att en koldioxidskatt inte är ett kostnadseffektivt styrmedel och har varit motståndare till ändrat energiskattedirektiv.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har ännu inte yttrat sig över förslaget.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget kommer inom kort att skickas ut på remiss.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, förkortat EUF-fördraget.

Ministerrådet beslutar enhälligt, efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Förslaget avser ett område där unionen och medlemsstaten är gemensamt behöriga. Därför gäller subsidiaritetsprincipen. Enligt artikel 113 i EUF-fördraget bör rådet anta bestämmelser för harmonisering av lagstiftning rörande punktskatter i den utsträckning sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa den inre marknadens etablerande och funktion.

Översynen av energiskattedirektivet och tidtabellen måste enligt kommissionen ses i ett bredare sammanhang inom EU-agendan för energi och klimatförändring. EU håller som bäst på att etablera ramen för lagstiftning som bör göra det möjligt att nå de ambitiösa målen för 2020. Målet om att få energiskattedirektivet i närmare överensstämmelse med övriga mål och syften kan endast genomföras genom en akt som unionen antar om ändring av energiskattedirektivet.

Förslaget är enligt kommissionen av följande skäl förenligt med proportionalitetsprincipen. De mål som gäller för den aktuella översynen nås bäst genom ändring av det gällande direktivet enligt det som beskrivs ovan. Förslaget berör främst ett antal centrala delar av direktivet: beskattningens struktur och förhållandet mellan de respektive skattemässiga behandlingarna av de olika energikällorna. Förslaget är i alla avseenden begränsat till vad som är nödvändigt för att nå de mål som eftersträvas. Inom detta område som redan täcks av ett existerande direktiv bör medlemsstaterna fortsättningsvis bibehålla en betydande flexibilitetsmarginal, mot den bakgrund som beskrivs ovan. Övriga former än ett direktiv om ändring av direktiv 2003/96/EG är därför inte enligt kommissionen lämpliga.

Regeringen delar kommissionens uppfattning i fråga om subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Finansdepartementet har skickat ut direktivförslaget och meddelandet på remiss, med en remisstid t.o.m. den 19 augusti 2011.

Det ungerska ordförandeskapet planerar att hålla två möten i rådsarbetsgruppen för skattefrågor (indirekt beskattning) under våren 2011, dels den 25 maj, dels den 7 juni. Det är oklart när frågan väntas ta upp på Ekofin-rådets agenda.

4.2 Fackuttryck/termer
